

Ja fa 2 anys que tinc el germà fora. Quan arriben dates senyalades penso en totes aquelles petites coses que fèiem junts abans que diguéssim adéu a casa nostra. Anar-lo a despertar omplint-li la cara de petons o veure pel·lícules mentre em quedava adormida al seu costat. Però sabeu que era el millor de tot? Les nostres reconciliacions després de les grans discussions que, si us sóc sincera, mai aconseguia recordar quin era el motiu de tot plegat.

Ara està lluny, però sé que per les festes de Nadal podrem estar junts, no tan sols compto els dies que falten sinó les hores i els minuts. Perquè al cap i a la fi, i encara que soni molt tòpic: la família és el millor que hi ha. I tu, saps apreciar a la teva família?

Júlia Mellado Rovira

RESPIRA